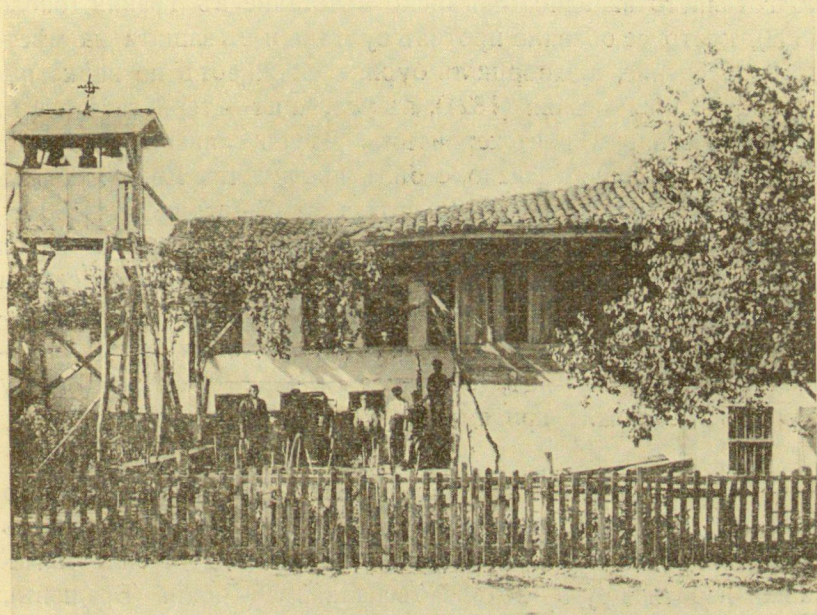

България, щомъ два отъ най-известнитѣ революционни опити у насъ, тоя на търновци отъ 1595 г. и оня на чипровчани отъ 1688 г., въ подготовянето на който първо мѣсто държи боляринътъ отъ старъ родъ Петъръ Парчевичъ, „най-великиятъ българинъ на XVII вѣкъ“ по израза на Иречека, не минаватъ безъ живото участие на хайдушки чети. За по-ново време знаемъ положително, че Сливенъ и Сливенско сж откърмили

8. Старото училище въ двора на църквата св. Никола.

множество най-храбри войводи и че това се дължи както на една непресекната традиция отъ по-стара дата, така и на особенитѣ градски условия, съ това чисто българско население на кварталитѣ Клуцохоръ и Ново-село, съ навикътъ на дървенджии и харбалии да носятъ оржжие при защита на проходитѣ и града отъ разбойнишки нападения и съ близостъта на бейове, татарски султани и спахии, които вършели голѣми насилия надъ българското население въ Сливенско, Ямболско и Карнобатско. Размирнитѣ кърджалийски времена и революционната вълна, която засѣга Балкански полуостровъ следъ Френската революция и особено при Завѣрата, сж давали